

Bilag 22.

»Tolvmandsforeningerne«.

Den 18. Juni 1946.

Til det af Folketinget nedsatte Udvalg ang. Lovforslaget om Udskrivning af en Formuestigningsafgift og et Stabiliseringslaan.

I Tilslutning til Udtalelsen fra Tolvmandsforeningernes Medlemsmøde den 7. ds., som vi har tilladt os at fremsende til det højtærede Udvalg, ønsker vi ved nærværende, næst at takke for Adgangen til mundtlig at kunne fremføre vore Synspunkter, at oplyse om nogle Eksempler fra vor Medlemskreds om Virkningerne af de foreslaaede Bestemmelser, dersom disse uændrede skulde blive til Lov.

Naar Talen er om de større Landbrugsvirksomheder, er det *Grundlaget* for Formuestigningsens Beregning, der rummer de værste Anstødssten og bereder os saa store Vanskeligheder, at vi saa indtrængende som det er muligt maa bede Udvalget overveje, paa hvilken Maade de aabenbare Urimeligheder kan fjernes.

Dernæst er *Tidspunktet*, fra hvilket den beskatningspligtige Formuestigning regnes, meget ugunstigt over for Landbruget taget som Helhed sammenlignet med de andre Erhverv, og ogsaa paa dette Punkt er en Ændring absolut paakrævet. Men det maa bemærkes, at man ved at rykke Tidspunktet et Aar frem og bibeholde Afgiftsskalaen *kan* bringe et Antal Landmænd fra Asken i Ilden.

Som en tredje principiel Indvending maa vi nævne, at Kravet om Udskrivning af Stabiliseringslaan ogsaa paa den Del af Formuen, som forlods skal afgives, utvivlsomt vil vise sig at være en unødigt haard Bestemmelse, der uden at øge det samlede Provenu væsentligt dog i det enkelte Tilfælde slaar saa haardt, at en Ændring tilsigtende Afbødning i meget graverende Tilfælde bør kunne vinde Tilslutning inden for Udvalget.

Hvad nu det første angaar, er der specielt med Hensyn til Ejendomsskyldens Forhøjelse som Kilde til Formuestigning ingen Tvivl om, at Lovgivningsmagten taber i Anseelse, dersom det foreslaaede fastholdes. Landbrugsbefolkningen vil som Helhed vende sig imod det og sent glemme, at det vilkaarligt kunde paalægges Landmændene at tilsvare en Forøgelse af deres Ejendomsværdi, som ganske savnede Grundlag kapital- og indtjeningsmæssigt paa det Tidspunkt, Ansættelsen skete, og lige saa sikkert i Tiden, der kommer, vil vise sig at være helt uden Forbindelse med Virkeligheden. Og desuden er Forhøjelsen direkte i Modstrid med Foranstaltningerne truffet til at bekæmpe Inflation. Naar det ved Lovforslagets Fremsættelse er blevet udtalt, at Benyttelsen af den nye Vurdering i nogen Grad kunde begrundes med, at 1936-Vurderingen var uensartet, er det værd at erindre, at man hidtil blandt de kyndigste paa dette Omraade har haft den modsatte Opfattelse, nemlig at 1936-Vurderingen var den bedste, man overhovedet kunde faa! Saa at den 8de almindelige Vurdering med de omhyggeligt gennem Aar foretagne Rettelser er mere paalidelig og sandere end den pr. Oktober d. A. gennemjagede Vurdering; behøver ikke nærmere Paavisning.

Vi skal nævne nogle Eksempler paa, hvad de foreslaaede Bestemmelser afstedkommer. Med en Formuestigning paa 133 000 Kr. — det drejer sig om et Gods, der i Fjor overdroges til Sønnen — bliver der gennem Forhøjelse af Ejendoms-skylden tillagt 390 000 Kr., og Maksimumsgrænsen, 20 pCt. over 1936-Værdien, gælder paa Grund af Ejerskifte ikke her. Formuestigningsafgiften bliver da paa